

VZPOMÍNKA NA JANA HAMPLA

Moje první setkání s Honzou bylo písemné. Tehdy mi bylo 10 roků a chodil jsem do 5. třídy tehdejší obecné školy. Jako slohovou práci zadala paní učitelka napsat dopis. A to ne jen jako úlohu. Sehnala nám tehdy adresy mladíků z Dolní Čermné, kteří narukovali na základní vojenskou službu, no a já jsem vyfasoval vojenskou adresu Jana Hampla. Co může psát takový kluk v 10 letech? Do které třídy chodí, jak se učí, kdo jej učí a také plány do budoucna po ukončení školy a něco o rodičích a kamarádech.

Dopisy byly odeslány. Po čase mi přišel od Honzy dopis přímo do školy. Měl jsem z něho radost, zvláště když jsem si přečetl, že i jeho mé psaní potěšilo a připomnělo mu domov. Psal o své nelehké vojenské službě (byl u PTP) a o kamarádech, mezi nimiž byli i kněží. V závěru dopisu mi připomněl, abych se dobře učil a nikdy nezapomněl na pravdomluvnost a čestné jednání. Dopis jsem měl dlouho schovaný.

A léta ubíhala.

Když jsem se já vrátil z vojenské základní služby domů, probíhal „nábor hlasů“ na kostelní kruchtě. A tehdy jsem, ještě se spolužákem Pepou Applem, začal chodit zpívat. Nebyla to žádná sláva. Noty jsme neznali a tak se vše „chytalo“ do sluchu. Tehdy vedl sbor pan Valentin Kunert a po něm pak převzal dirigentskou hůlku Jan Hampl.

Honza byl na nás náročný. Když někdo „ujel“, jen řekl: „Ještě jednou!“ Potom to „ještě jednou“ opakoval třeba i třikrát. Když se zpěv vydařil, Jan se usmíval a pokyvoval spokojeně hlavou. Samozřejmě se dovedl i rozčítit, když jsme chodili pozdě na zkoušky, nebo se při nich bavili a nedávali pozor na jeho rady a opravy a nebo ve zpěvu něco zpackali. Ale nikdy se nezlobil dlouho. Vždy byl nad věcí.

Pod jeho vedením pak sbor dosáhl dobré úrovně, takže jsme si mohli dovolit zajíždět zpívat i na cizí kruchtě a poutní místa. To vše samozřejmě za důsledného dozoru estébáka „církvního tajemníka“, kterého jsme měli stále v patách. Honza nás vždy taktně upozornil, že je tu „návštěva“. Dokonce jsme se dozvěděli, že o aktivitách dolnočermenských kruchtáků jednala i okresní komunistická partaj. Ta pak přes „církvního tajemníka“ domlouvala panu faráři. Pan farář mu tehdy odpověděl, jak mi říkal, že soukromé aktivity sboru nemůže zakázat.

Jan odešel na věčnost. Věřím, že za jeho poctivou a nezištnou službu na kruchtě, za jeho svědomité vedení různých spolků, za jeho dobrý život, povahu a nakonec za jeho oběti a kříže pje teď vděčnou píseň samému Pánu Bohu.

A pokud jsme Ti, Honzo, zůstali něco dlužní, odpusť nám!

(js)

PÁR STŘÍPKŮ VZPOMÍNEK.....

POSLEDNÍ POZDRAV

Prosím o posláni posledního pozdravu p.Hamplovi – Honzovi.

Byl to první člověk, se kterým jsem se po svém nástupu v Čermné blíže seznámila. Zakoupili jsme v Horní Čermné ruinu staré chalupy a pomalu jsme vytvářeli něco, v čem by se dalo bydlet. Můj muž si nechal na letohradské pile naložit materiál a potom zjistil, že se mu nedostává na zaplacení. Paní účetní – po zjištění adresy – ho odkázala na jednoho zaměstnance, který je také z Čermné – a to byl pan Hampl. Bez rozmýšlení poskytl patričný obnos a od té doby říkal můj muž: „Tady budeme žít jen mezi samými hodnými lidmi“.

Sedávala jsem po jeho pravici po celý ten čas, kdy zastával předsednickou funkci v Klubu důchodců. Přijali mne mezi sebe – ač přivandrovalce. Měla jsem neustále spoustu připomínek, až mne musel často Honza krotit. Když jsem se potom omlouvala za svoji „mnohořečnost“, říkával: „Vy, kdybyste přestala, tak Vás bude nutné poslat na psychiatrii!“

Jezdívávala jsem na jeho „Rybovku“ o Vánocích a na Pašije na Velký pátek. Kéž by se tato tradice udržela!

Po mých osmdesátých narozeninách jsem si odnášela jeho slib, že mi při mém odchodu zazpívá moji oblíbenou „Blíž k Tobě, Bože můj“. V duchu jsem mu ji zpívala při našem posledním „S Bohem“.

(Z dopisu p.Zvěřinové; red. upravila Mach)

INFORMACE DUCHOVNÍHO SPRÁVCE O VEDENÍ CHRÁMOVÉHO SBORU

Pro krásu, vznešenost a přitažlivost každé liturgie je důležitá činnost místního chrámového sboru. V naší farnosti má sbor již dlouhodobou tradici. V poslední době zásluhou dirigenta a sbormistra pana Jana Hampla náš chrámový sbor dosáhl řadu dobrých výkonů, které ocenili nejen zdejší farníci, ale i věřící a další posluchači z okolí.

Již v dubnu tohoto roku ale dirigent sboru, pan Hampl, vzhledem ke své závažné nemoci rezignoval na svoji funkci. Vedení sboru se dočasně ujal kapelník pan Pavel Vašíček. Ten však od počátku upozorňoval, že kvůli svému zaměstnání na směny i ke svým povinnostem kapelníka se nemůže vedení sboru natrvalo věnovat. Proto jsem jako duchovní správce promluvil s některými farníky, kteří jsou známí svoji odborností v hudbě i svými schopnostmi vést druhé. Bohužel nikdo z oslovených moji nabídku na funkci dirigenta a sbormistra nepřijal. Nejčastějším argumentem byly rodinné a pracovní důvody. Po určité době jsem se rozhodl svolat na poradu všechny členy jak pěveckého sboru, tak i hudby. Setkání se uskutečnilo v pátek 19. července t.r. na místní faře. Po seznámení všech přítomných se vzniklou situací jsem členy sboru vyzval, aby se k situaci vyjádřili a případně podali návrh kandidáta na funkci sbormistra. Několik návrhů sice zaznělo, ale ty se brzy ukázaly jako nevhodné. Aby se situace dále řešila, rozhodl jsem se předložit přítomným členům návrh, oslovit některého znalce hudby a zpěvu z okolních farností. Můj návrh byl přijat.

Zanedlouho jsem navštívil v Bystřeci varhanici slečnu Jaroslavu Matějkovou, která vloni absolvovala Pedagogickou fakultu v Hradci Králové a v současné době ještě na téže fakultě studuje tříleté bakalářské studium, obor - vedení chrámového sboru. Dotyčnou varhanici jsem požádal, zda by právě ona nebyla ochotna vést Chrámový sbor v Dolní Čermné. Slečna Jaroslava si vzala nějaký čas na rozmyšlenou. Asi druhý týden v srpnu mi sdělila, že mé žádosti vyhoví a sbor ráda povede. V pátek 30. srpna potom došlo k představení nové sbormistryně a jejího seznámení s členy našeho chrámového sboru. Posláním nové sbormistryně bude

odborně vést svěřený chrámový sbor a to především v přípravě a při vlastním provedení zpívaných bohoslužeb (vánoce, velikonoce, poutě, posvícení, případně další slavnosti). Jejím úkolem bude rovněž učit sbor novým skladbám a písním. Pochopitelně, že její činnost vyžaduje dobrou spolupráci všech členů sboru, jak v pravidelných docházkách, tak i respektování odborných připomínek a rad. Pevně věřím, že se tato spolupráce vydaří.

Chrámový sbor má také nového jednatele. Na základě hlasování jednotlivých členů chrámového sboru se jím stal pan Miloš Macháček. Jeho posláním bude zajišťovat organizační a technické úkoly, které se přímo týkají činnosti sboru. Jednatel by měl být jakousi „spojkou“ mezi duchovním správcem a sborem a současně má pomáhat sbormistryni v organizačních záležitostech. Na jednatele se mohou pozůstalí obracet v záležitosti účasti zpěváků na pohřbu.

Tolik o změnách, které proběhly v našem chrámovém sboru. Zároveň při této příležitosti vyzývám všechny zájemce o chrámový zpěv (muže, ženy, chlapce i dívky), aby se podle svých možností a schopností zapojili do této důležité a prospěšné činnosti ve farnosti. Věřte, že sbor potřebuje další hlasy. Připomínám, že pravidelné zkoušky zpěvu jsou vždy v pátek po skončení večerní bohoslužby.

Nakonec upřímně děkuji všem, kteří do této chvíle měli zásluhu na dobré činnosti chrámového sboru. V modlitbách a vzpomínkách se určitě vděčně vracíme k panu Janu Hamplovi. O jeho zásluhách nikdo nepochybuje. Dále děkuji panu Pavlu Vašíčkovi za jeho dočasné vedení sboru, rád děkuji varhanici Ing. Miladě Marešové a v neposlední řadě všem členům chrámového sboru za jejich svědomitou a věrnou službu při zpívaných bohoslužbách.

Otec Pavel

OČIMA DÍTĚTE

ÚVAHA ČTYŘLETÉHO TADEÁŠE NAD SMRTÍ

„Až umřu, tak budu andílek. Já se těším až budu andílek, to budu umět létat. Ale co s tou kostrou? Aha, kostra bude vlastně v hrobu.“

Nebo budu radši Mikuláš!

ZE ŽIVOTA ORGANIZACÍ

TÁBOR JE ZA NÁMI....

„A jaký tábor?“ Zeptá se mnohý čtenář. Odpověď zní: „No přeci náš!“, čermenských skautů oddílu sv.Jiří. Tento již v pořadí 13. oddílový tábor se uskutečnil v Kunvaldě na louce našeho oddílového příznivce Pavla Zářeckého. Po čtyřech letech se náš oddíl opět vrátil na toto místo v krásném prostředí u říčky Rokytenky. Dvoutýdenní pobyt prokázal připravenost našich bratrů, převážně vlčat (13), postarat se o sebe a zvláště přispět pomocí či radou našim nováčkům. Během necelých dvou dnů byl tábor vybudován a začal pravý táborový život se vším všudy co k němu patří – služby v kuchyni, nákupy, hlídky, hry, soutěže apod.

Letošní táborová hra, kterou připravil bratr Kraken – Jiří Macháček za pomoci své ženy, byla motivována příběhem Josefa Egypťského a bráškové ji od první chvíle vzali za svou. Svědčí o tom i výsledková listina, na níž je možné vidět, jak nepatrný je rozdíl v bodování. Hry a úkoly, které bráškové plnili, byly v úzké souvislosti s příběhem. Zároveň však prověřovaly jejich skautské dovednosti. Nejlépe si vedla tato vlčata: 1. Prófa – Martin Novák, 2. Červenáček – Zdeněk Johan, 3. Drobek – Vojta Motl. I letos byl povolen lov legendárních Foglarových bobříků, který zpestřil táborový život. Vždyť vydržet celý den nejíst, když se vaří zrovna to jídlo, které mám nejraději, či prokázat odvalu, sílu ducha, tělesnou zdatnost... To jsou přece zkoušky pro život! Nejlepším lovcem se tentokrát stal bráška Čvachta – Jakub Jirásek. K táboru neodmyslitelně patří i bodování úklidu stanů. To letošní jasně vyhrál Fát'a – Petr Faltejsek. Nejlepší stanovou dvojicí byli Šmudla – Jan Jansa a Hastrman – Vít Macháček. Jedním z nejlepších ‚denních rádců ve službě‘ byl bratr Kecal – Michal Sudík.

Po čtyřech letech byla zhotovena sauna a opět byla středem zájmu celého táborového mužstva. Že byla fajn, potvrzuje i zápis v kronice, kde naši starší bratři, kteří přijeli na návštěvu, kladně hodnotí její blahodárné účinky. Stejně tak inspekce z Okresní rady Junáka byla mile překvapena její realizací.

Sváteční den 6.červenec byl dnem, o kterém se jistě bude dlouho hovořit. Skupina historického šermu, která do našeho tábora zavítala, předvedla překrásné vystoupení, které bylo završeno večer při táborovém ohni ohnivou šou. Nejlepší bylo plivání ohně a jemu podobné kousky.

Druhá část tábora byla ve znamení výprav po okolí. Navštívili jsme museum v Žamberku, rodný domek P.Prokopa Diviše v Helvíkovicích a prohlédli jsme si nové zvony ve věži děkanského kostela sv.Václava. Zdejší d.p. P.Kučera nám prozradil, že kmotrem největšího z nich – sv.Václava – je pan prezident Václav Havel. Cyklovýlet k pečotnímu srubu ‚Na holém‘ pod pevností Hanička, byl dalším velkým zážitkem. A následující návštěva a milé přijetí v táboře skautů z Klášterce a Kunvaldu v nás zanechaly nezapomenutelný dojem.

Ve středu, 10.července, se opět po roce rozhořel slibový oheň a za zvuku hromů a blesky ozářené oblohy, složili naši nováčci Kaštan – Michal Bednář, Křikloun – Václav Sudík, Tom – Tomáš Vranka, Michal Faltejsek, Červenáček, Šmudla a Fát'a svůj slib. Tento obřad překrásně zvěčnil na fotografiích bráška Dejv – David Nastoupil. Nejmladší účastník tábora a zároveň jediný zástupce vlčat z Verměřovic byl Roman Žďára. Tábor s námi prožili také dva skauti ze Žamberka – Vojta a jeho bratr Honza Šnebergerovi.

Bráškové si opět vedli své deníky. Jejich postřehy bychom rádi uveřejnili v některém z dalších čísel Poutníka.

Dva týdny prověřily naše teoretické dovednosti v praxi. ‚Leckteré‘ maminky asi ani netuší, co ve svých synech mají. Kluci se dokáží bravurně ohánět nejen pilou a sekerou, ale hravě zvládnou i vařečku a jehlu. Jejich pokroky velice kladně hodnotí i bratr Kraken, který se mistrně vyzná v kuchařském umění.

Nedělní návštěvy rodičů – ‚zkouška zda vydržím a neodjedu domů‘ – prověřily mnohá vlčata. Všichni obstáli na jedničku a absolvovali celý tábor.

Zvláštní pochvalu si zaslouží bratři Drobek s Prófou, kteří složili zkoušku ‚Tři bílé tesáky‘ a stali se tak dalšími z mála šťastlivců, kteří se pyšní tímto vlčáckým odznakem.

Táborové bodování, které se četlo těsně před odjezdem domů, dopadlo následovně: první Čvachta, druhý Drobek, třetí Červenáček.

Co říci, či lépe napsat, na závěr? Díky ochraně našich patronů, sv.Jiří a sv.Františka, ke kterým letos přibyl sv.Antonín, a P.Marii dopadl náš tábor velice dobře. Drželi nad námi ochrannou ruku a u Božího trůnu nám vyposlali krásné počasí.

Za skautský oddíl sv.Jiří
Luky – Lukáš Nastoupil, vůdce oddílu.

P.S.: Milí rodiče, máte-li zájem přihlásit svého syna do našeho skautského oddílu, rozhodně se přijďte domluvit během měsíce října do naší klubovny pod rybníkem, každý pátek od 1/2 4 do 4 hod.odpolední.

Na Vás a zvláště na vaše ratolesti se těší vedení oddílu.

ROZHOVOR S BOHOSLOVCEM TOMÁŠEM

Během letošních prázdnin byl do naší farnosti přidělen na prázdninovou praxi bohoslovec královéhradecké diecéze Tomáš Kvasnička. Tomášovi je 36 let, pochází z Polné u Jihlavy. Vystudoval Střední zemědělskou technickou školu v Jihlavě, potom 12 let pracoval jako technik v zemědělském družstvu v Dobroníně. V roce 1997 se Tomáš rozhodl podat si přihlášku do kněžského semináře. Následoval přípravný rok v Teologickém konviktu v Litoměřicích, dále pokračoval ve svých studiích na Katolické teologické fakultě UK v Praze. Nyní skončil 4.ročník studia. Díky jeho ochotě jsem pořídil tento rozhovor, který předkládám čtenářům Poutníka.

Tomáši, můžeš nám říci z jakého prostředí pocházíš?

Moji rodiče jsou věřící, v křesťanském životě mne vedla moje maminka. Velký vliv na můj duchovní život ale měla moje babička, zvláště během pobytu o prázdninách a svátcích. Za její svědectví osobní víry jsem mnoho vděčný. Mám ještě jednoho mladšího bratra, který má rodinu se třemi dětmi.

V které době přišlo tvé rozhodnutí jít na kněze?

Již v dětství mne napadaly otázky, jaké je dětství toho, který se později stane knězem, jestli se ve svém chování nějak liší od ostatních svých vrstevníků. Na kněžství jsem v té době já sám nepomýšlel. Přišla léta studií a zaměstnání v zemědělství, kdy mne ke kněžství nic nepřitahovalo. Až v roce 1996 mne oslovil duchovní správce polenské farnosti P.Stanislav Zeman, S.J., přímo se mne zeptal, jestli mne nenapadlo, že bych se mohl stát knězem. To, co se ve mně asi dva roky probouzelo, a nikdo na světě to mimo mne nevěděl, bylo během chvíle náhle venku. Následoval rok hledání Boží vůle, rozhodování, zvažování, byly i okamžiky, kdy jsem se s myšlenkou na kněžství doslova pral. Definitivní rozhodnutí uzrálo v únoru 1997, kdy jsem navštívil současného duchovního správce v Polné P.Zdeňka Krčka a světil se mu s tím, že cítím povolání ke kněžství.

Splnil tvůj dosavadní pobyt v semináři a na fakultě tvá očekávání?

Tím, že jsem vstoupil do semináře již jako starší, musel jsem si znovu zvyknout na způsob studia a život v kolektivu ostatních bohoslovců, což konkrétně znamenalo podřídit se stanovenému dennímu řádu a poslouchat rozhodnutí mých představených v semináři. Líbí se mi, že každý nový akademický rok se začíná v našem kněžském semináři účastí na duchovních cvičeních. Je to pro mne důležité zklidnění a posílení mého duchovního života, současně také načerpání nové duchovní síly pro dobu těžkostí a zkoušek všeho druhu.

V minulém akademickém roce jsi vykonával v kněžském semináři v Praze významnou funkci generálního prefekta. Můžeš nám přiblížit, co toto poslání ve skutečnosti znamená?

Rozhodně se nejedná o žádné privilegium nebo poctu, jak by se mohlo na první pohled zdát. Od generálního prefekta se očekává především postoj bratrské služby ve vyřizování nejrůznějších potřeb a záležitostí v semináři. V očích představených je jakýmsi „styčným důstojníkem“, u svých spolubratrů si však musí získat důvěru. Bez ní dost dobře nemůže tuto funkci vykonávat.

S jakými pocity jsi přicházel do naší farnosti na prázdninovou praxi?

Ze začátku jsem si mohl vybrat ze čtyř farností, které byly navrženy Otcem biskupem Josefem. Jednalo se o Hlinsko v Č., Nové Město n.Met., Červený Kostelec a Ústí n.Orl., které bylo po čase kvůli stavebním úpravám místního děkanství vystřídáno farností Dolní Čermná. Farnost Hlinsko je součástí mého okolí, Červený Kostelec a Nové Město n. M. bylo přijatelné pro jiné bohoslovce. Mně přišlo zajímavé prožít praxi na venkově, a tak poznat život řadového diecézního kněze. Rovněž mne přitahovalo prostředí, ze kterého pocházel můj spolubratr, nyní ještě novokněz, Jenda Kunert.

Domníváš se, že tě tato prázdninová praxe v něčem obohatila?

Pokud ano, v čem konkrétně? – Je pravda, že během prázdnin jsem neměl mnoho příležitostí poznat skutečný život v této farnosti, to znamená vidět konkrétní práci s dětmi a s mládeží, i jiné aktivity. Přínos pro sebe vidím v určitém poznání života venkovského kněze. Mohl jsem se seznámit s jeho každodenními povinnostmi, radostmi a starostmi. Jeho život mne nezklamal. Jsem také rád, že jsem mohl s tebou vést několik velice otevřených rozhovorů na různá zajímavá témata.

Tomáši, děkuji ti za rozhovor, přeji ti za celou naši farnost Boží pomoc a požehnání do závěrečného roku tvého teologického studia. Ujist'uj tě, že se za tebe budeme modlit, aby ses stal dobrým služebníkem Kristovy církve.

Otec Pavel

TREFA DO VLASTNÍCH ŘAD

DOMA TAKÉ NEZAVÍRÁTE DVEŘE?

Velmi často se stává když jdou do kostela i z kostela, že hřbitovní dveře od sochy sv. Václava jsou otevřené. Vídávám otevřené dveře i od zadního schodiště, když sklízím zvadlé květiny z hrobu do odpadu.

Poučení:

Je samozřejmé, že nebudu dveře zavírat ostatním, kteří jdou za mnou. To by byla neslušnost. Ale mohu se ohlédnout, nejdu-li poslední, pak je zavřu.

Upozornění:

Již několikrát byli věřící upozorněni na nově natřené dveře a byli vyzváni, aby je zavírali. Vždyť když prší a jsou otevřené, prší i na ně a ty pak časem zahnívají. Doma si jistě nikdo z nás nenechá dveře dokořán a vždy je za sebou zavře, pokud nevětrá. (Na hřbitově se větrat nemusí!) Prosim, buďte ohleduplní i ke dveřím i když nejsou od vašeho domu!

(js)

CHAIM POTOK – VYVOLENÍ

Letos v červenci zemřel významný židovský spisovatel a všestranný umělec (věnoval se ještě výtvarnému umění) Chaim Potok. Narodil se v New Yorku v r. 1929. Vyrůstal v konzervativním židovském prostředí, které se uzavíralo a bránilo vlivům okolního světa. Autorovi literárních děl, podobně jako jejich postavám, toto prostředí neposkytovalo prostor ke svobodnému a tvůrčímu uměleckému uplatnění. Proto byl Potok stále silněji přitahován méně omezujícím židovským prostředím. Po studiu na Ješivašské univerzitě a Židovském teologickém semináři byl ordinován na rabína. Působil v americké armádě, na několika židovských vysokých školách a jako šéfredaktor Židovské nakladatelské společnosti.

Ve svých, nejen literárních, dílech se Potok zabýval konfliktem mezi hluboce náboženským pohledem na svět a realitou prudce se vyvíjející a stále se měnící společnosti. Jeho pohled na tuto skutečnost zaujme mezi současnými židovskými autory svojí originalitou. Nezabývá se totiž společensko-politickými důsledky tohoto konfliktu, ale hlavně jeho teologickou podstatou, v podobě střetů různých myšlenkových proudů uvnitř židovského náboženství.

Podle svého vyjádření pracuje autor ve své románové prvotině Vyvolení (1967) s myšlenkou vyvolenosti v několika rovinách. Nejen že vypráví osudy několika příslušníků národa, který se považuje za Bohem vyvolený, ale její páteř tvoří vztah přátelství, tedy vzájemné vyvolení se dvou dospívajících chlapců.

První scéna románu, detailně a dramaticky vykreslený průběh baseballového zápasu pohledem vypravěče Reuvena, ničím nenaznačuje, že by mohla být podnětem ke vzniku hlubokého vztahu přátelství. Prostředí, ve kterých Reuven a Danny žijí, jejich prožívání víry v Boha, rodinné vztahy a vnímání nežidovské společnosti, se zdají být tak protichůdná, že se zájem jednoho o druhého dá nejlépe vystihnout jako otevřené nepřátelství. Zdá se to být logické. Reuvenův otec je respektovaným učitelem na židovské náboženské škole – ješivě. Přesto, že je hluboce věřícím Židem vzdělaným studiem Tóry a Talmudu, který dodržuje tradice, je otevřený okolnímu světu, světskému vzdělání a všem hodnotám a myšlenkovým kvalitám, které nežidovská společnost produkuje. Opakem tohoto vnímání světa je uzavřená, izolovaná komunita chasidů, v níž vyrůstá Danny. Ten se cítí být omezený „pouhým“ studiem Talmudu a vytyčenou životní cestou cudika (duchovní vůdce chasidů), kterou má nastoupit po svém otci. Danny však touží po svobodě a studiu psychologie, tedy světskému vzdělání, které je pro chasidy nežádoucí. Danny svádí vnitřní boj mezi pevně daným řádem, pravidly úzce vymezujícími život chasida a snahou o čerpání myšlenek světa obklopujícího nepřístupnou komunitu.

Příběh hlubokého přátelství formovaného také nepochopením a bolestí se odehrává v New Yorku 40. let minulého století, kam se víceméně zprostředkovávaně dostávají informace o válečném utrpení. O to větší šok a zděšení, a to nejen mezi americkými Židy, způsobují zprávy o zavraždění milionů Židů v nacistických vyhlazovacích táborech. Po skončení 2. světové války sílí snahy sionistického hnutí o vytvoření státu Izrael. Tyto tendence ovlivňují samozřejmě i názory mezi Židy a dramaticky zasahují do životů obou hrdinů.

Knihu vydanou nakladatelstvím Odeon v r. 1993 je možné zapůjčit např. v městské knihovně v Letohradě.

Vysvětlivky:

Tóra - psaný zákon, který Bůh daroval Mojžíšovi na hoře Sinaj

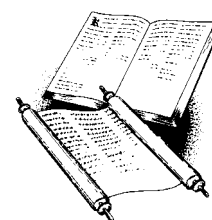
Talmud - hebrejsky a aramejsky psané komentáře a výklady k Tóře, pocházející z období od 2. stol. před n. l. do 6. stol.

Chasidé - ortodoxní komunita (někdy označovaná jako sekta), jejíž vznik se datuje do 1. pol. 18. století. Vznikla jako forma hledání nové cesty k Bohu po vyvraždění asi 100 000 polských Židů pravoslavnými kozáky v pol. 17. stol. Jedná se o komunitu izolovanou od okolního světa.

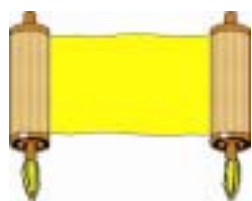
(RM)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Říjen 2002				
6.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
			16.00	Faltusovi 356
13.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30	Adamcovi 18
			16.00	Vašíčkovi 349
20.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi st.7
			16.00	Kunertovi 300
27.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi ml.7
			10.00	Marešovi 408
			16.00	Kunertovi 125

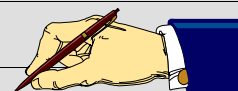

Listopad 2002				
1.11.	Pá	Všichni svatí	18.00	Blažkovi 275
3.11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30	p.Vávrová 264
			10.30	p.Krátký 73
10.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
17.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	p.Motlová 11
			10.30	Režný 403
24.11.	Ne	Kristus Král	7.30	p.Venclová 402
		34. neděle v mezidobí	10.30	Macháčkovi 242

KULTURNÍ KALENDÁŘ

St 2.10. – 19.30 hod.	VARHANNÍ KONCERT, Kostel sv. Václava v Lanškrouně
Čt 3.10. – 19.00	ADAMUSOVO TRIO – koncert vážné hudby J. Adamus – hoboje, anglický roh, J. Adamusová – housle, K. Novotná - klavír Sál ZUŠ v Jablonném nad Orlicí
Pá 4.10. – 19.30 hod.	KONCERT DECHOVÉ HUDBY Dobrovolného hasičského sboru města Staufenberg. Sál lanškrounského zámku
St 9.10 - 19.30 hod.	Petr Rychlý v zábavném pořadu ROZTOČTE TO S PETREM Sál lanškrounského zámku
So 12.10.	TRADIČNÍ PŘECHOD KRKONOŠ - 6.ročník Bližší informace podá P.Seidl
St 16.10.– 19.30 hod.	Cestopisná reportáž Jana TOMŠÍČKA „NA JACHTĚ DO SVĚTA“ Sál lanškrounského zámku
Pá 18.10. –19.00 hod.	YVETTA SIMONOVÁ a její osudoví muži klavírní doprovod M. Dvořák, moderátor pořadu V. Linhart Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 19.10. – 18.00 hod.	GALAVEČER Spojený s koncertem u příležitosti 10. narozenin Lanškrounského smíšeného sboru a 10. výročí znovuotevření Musea. Sál lanškrounského zámku
Ne 20.10. – 18.00 hod.	JAK BUDEME BYDLET – vernisáž výstavy Makety žáků základní školy. Výstava potrvá do 16. listopadu Informační centrum č.p.30 v Jablonném nad Orlicí
Po 21.10. – 25.10. hod.	DĚTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL Po 21.10. – Hledá se pan Tau Út 22.10. – Bolek a Lolek na Divokém západě St 23.10. – Mach, Šebestová a kouzelné sluchátko Čt 24.10. – Povídání o pejskovi a kočičce Pá 25.10. – S tebou mě baví svět Vstupné = minimálně jeden los, cena losu 5 Kč. Každý den mnoho cen. Začátky představení od 17.30 hod. Předprodej od 16.30 hod. Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Út 22.10. – 19.30 hod.	156. ABO koncert KPH KANTOŘI: Folkový recitál 2002 Nový pořad ke 30. výročí vzniku kapely. Sál lanškrounského zámku
Ne 27.10. – 10.00 hod.	Posvícení v Jakubovicích

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V říjnu oslaví:

95 let	paní Marta Havlová	z Dolní Čermné
84 let	pan Adolf Peichl	z Dolní Čermné
82 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné
78 let	paní Anna Vašková	z Dolní Čermné
75 let	paní Magdalena Vávrová	z Dolní Čermné
73 let	paní Marie Hrdinová	z Dolní Čermné
73 let	paní Anežka Uhrová	z Dolní Čermné
71 let	paní Věra Kašparová	z Dolní Čermné
70 let	paní Marie Filipová	z Dolní Čermné
55 let	paní Zdeňka Pecháčková	z Dolní Čermné
55 let	pan Josef Peichl	z Dolní Čermné
90 let	pan Josef Hejkrlik	z Horní Čermné
77 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic
55 let	pan Ladislav Marek	z Verměřovic
65 let	paní Eliška Formánková	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevně zdraví do dalších let.

Svátost manželství přijali:

v Hůře **21. 9. 2002**
Marie Maixnerová z Dolní Dobrouče a
Josef Maixner z Petrovic

Novomanželům Maixnerovým rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Byla pokřtěna a stala se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné **29. 9. 2002**
Veronika Plíšková z Prahy

Rodičům Veroniky rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dcery

Otec Pavel

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Začíná měsíc říjen. Král podzim už pevně sedí na svém trůnu a dohlíží na to, aby bylo vše tak, jak má být. Lesy se barví nejrůznějšími odstíny žluté, červené a hnědé barvy. Vzduchem proletuje padající listí. Při větším větru mu již tradičně dělají společnost draci. Ale ne žádní osmihlavci. Jsou to draci z papíru, které namalovaly děti a teď je na provázku pouštějí do výšky. Vesele se třepetají nad krajinou a usmívají se dolů na zem.

Tamhle zrovna jeden takový dráček letí a potkává kosí bratry. Josef s Václavem po něm pokukují a vyzvídají, kde už dnes létal a co viděl. Hned mu také i oni vyprávějí, kde všude již byli. A vzpomínají na prázdniny, na teplo, sluníčko, šumící řeku,...

Stejně tak jako my při prohlížení fotek, kdy se nám vybaví všechny ty krásně prožité chvíle volna na táborech, při cestování a na výletech. Vzpomínáme na některé okamžiky, kdy jsme mohli obdivovat nevyčerpitelnou krásu přírody, na chvíle, kdy vznikala pevná přátelství, na chvíle odpočinku a klidu.

Na místě je určitě velké poděkování. I teď, kdy už máme za sebou téměř celý měsíc září. Poděkování Pánu Bohu za vše, co jsme mohli prožít, za načerpání nových sil, ale třeba i za to, že jsme se všichni zase společně sešli a že právě v naší třídě...

To, co skrývají tečky, se dozvíte od draka, který nese na mašličkách ohonu rozházená písmena. Abyste je správně poskládaly a mohly si dočíst větu, musíte začít od první mašličky (s písmenem N). Prohlédněte si její okraj (u písmene E) a pak hledejte k němu stejný. Tam si zjistíte třetí písmeno. Druhý okraj této mašličky vás navede na další písmeno a takhle budete pokračovat až k tečce.

(Otazníček)

Pro starší:

Představte si, že se vás někdo zeptá, zda dovedete vyjmenovat díla, která patří mezi sedm divů světa? Asi zaváháte, což samozřejmě vůbec nevádí. Ale možná byste neměly zaváhat s odpovědí na podobnou otázku, jestli umíte vyjmenovat sedm svátostí.

Svátosti jsou nezbytně nutné pro náš duchovní život. První z nich je nám většinou zprostředkována prostřednictvím rodičů, protože jsme maličcí tvorečkové v peřínkách a je nám všechno ještě tak nějak jedno. Tato svátost se nazývá..... Je to vlastně začátek našeho duchovního života.

Když už začínáme uvažovat o svém životě sami, uvědomujeme si, co je dobré a co špatné v našem chování, přichází chvíle, kdy přistoupíme poprvé ke svaté zpovědi a přijímáme svátost..... Takto čistí bez hříchu pak zveme k sobě Pána Ježíše a on k nám přichází ve svátosti..... Aby se náš duchovní život dobře rozvíjel, je třeba ještě přijetí Ducha svatého, což se děje při svátosti....., kterou přijímáme z rukou biskupa.

Jakmile odrosteme dětským střívkům a dosáhneme dospělosti, musíme vyřešit otázku, zda vstoupíme do svazku s druhým člověkem, nebo zcela zasvětime život Bohu. Pak se cesty liší. Muž a žena jsou oddáni a přijmou svátost....., jednou a na celý život. Jinou cestou jdou lidé, kteří z rukou biskupa přijímají kněžské svěcení, tedy svátost.....

Ať už je náš život naplněn jakkoli, jednou dospěje ke svému pozemskému konci a přijde stáří. Mnohdy s ním přichází také nemoc. Ta se však může objevit i dříve než na konci života. V těchto případech pak člověk potřebuje přijmout svátost....., která nás má posílit a připravit na cestu k Pánu Ježíši.

Tak doufám, že nápověda vám stačila a že všechny volné mezery správně doplníte.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

26. neděle v mezidobí
29. září 2002
40. týden / 2002

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 30. září - pondělí** sv. Jeronýma, kněze a učitele církve – mše svatá pro děti
18.00 Dolní Čermná – za rodinu Čeňka Marka
- 1. října - úterý** sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
18.00 Dolní Čermná – za farníky
- 2. října - středa** památka svatých andělů strážných
18.00 Dolní Čermná – za Matyldu a Marii Venclovy
- 3. října - čtvrtek** 26. týdne v mezidobí
6.45 Dolní Čermná – za živé a zemřelé z rodiny Lenochovy a Bednářovy
18.00 Verměřovice – za Martina Formánka
- 4. října - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
sv. Františka z Assisi, řeholníka
18.00 Dolní Čermná – za rodinu Faitovu a Rudolfa Müllera a syna
- 5. října - sobota** první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie
6.45 Dolní Čermná – za Jana Betlacha, manželku, rodiče a sourozence
11.00 Verměřovice – při svatební mši svaté budou oddáni snoubenci:
Jana Vondrová z Petrovic a Václav Macan z Verměřovic
17.00 Verměřovice – za Josefa Mlynáře a zemřelé z rodiny Stejskalovy

6. října - neděle – 27. neděle v mezidobí

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Marii a Jindřicha Marešovy
Petrovice - 9.00 h. – za Václava Mikulu
Mariánská Hora - 16.00 h. – za rodinu Betlachových, Milisdörferových a vnuka Zdeňka

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 14.30 h. – do 17.25 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 15.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	30. 9.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	30. 9.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
informativní schůzka všech zájemců o vyučování němčiny a angličtiny	středa	2. 10.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	3. 10.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	3. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	4. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	4. 10.	14.00 – 17.30 h.	kostel Dolní Čermná

Upozornění:

V tomto týdnu dochází ke změně času večerních bohoslužeb ve farním kostele v pondělí, ve středu a v pátek (případně v úterý) z 19.00 h. na 18.00 h. Sobotní mše svatá ve filiálních kostelích bude vždy v 17.00 h.
Prosím počítejte s těmito změnami!

POUTNÍK, ŘÍJEN 2002

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 6. října 2002, Poutník vyjde 27. října 2002

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.